

Het atelier in de spiegel

Tekst van de zaal:

Uitgangspunt, een volle atelier, te vol. Het is het atelier van de kunstenaar ook wel mijn werkruimte, een privé ruimte.

Een planning die verandert. De reis naar Rome wordt verzet. In drie dagen moet er een extrapolatie van het atelier gemaakt worden voor de voorstelling ervan.

Alles wat me vergezeld heeft tijdens deze maanden in het Museum Wiels in Brussel blijft op de Spaanse Ambassade voor deze tentoonstelling.

Wat wordt getoond is een logistiek voor een toekomstige verhuizing in mijn afwezigheid. Het is een inventaris met haastige aantekeningen. Het werd een reflectie over wat te doen met hetzelfde ding op twee verschillende plaatsen.

Er is geen tijd om na te denken.

De tentoonstelling is een encenering, zoals een theatervoorstelling. Ik heb de voorwerpen op een geïmproviseerde manier gerangschikt in een poging om natuurlijk te zijn en toch acteren ze en worden ze personages op een podium, geplaatst om te worden getoond.

Naast de voorwerpen staan kleine geschriften die omschrijven wat ze zijn en hun verplaatsing vermelden.

De dozen zijn verborgen. Zoek een etalagepop met drie benen in de nieuwe ruimte.

Mijn chaos van het oude atelier heeft zich vertaald in een geordende puinhoop.

Ik confronteerde me met de ontmanteling van een ruimte vol verhalen om een andere over te nemen, zoals in een lege spiegel. Sommige meubels zijn niet dezelfde, voorwerpen staan niet op dezelfde plaats, er zijn dingen die onderweg zijn achtergelaten.

Het atelier wordt een tentoonstelling, maar zelfs als bijna alles er is, is een mijmering nodig om het te kunnen beleven.

Deze hermaakte ruimte is een bevroren, gepauzeerd beeld van wat acht maanden lang in beweging is geweest. En al deze voorwerpen hebben nog een laatste (lente)handeling te verrichten, de aankomst in de Academie in Rome waar ik op hen wacht.

De studio en ik vertrekken een bepaalde dag en op een bepaald uur van daar, en dit is het onvolledige verhaal van een beweging.

Biografie:

Gadea Burgaz, Madrid 1992, is bezig met verschillende disciplines. Van textiel tot beeldhouwkunst, van filmen tot schilderen, architectuur en constructie, van stedenbouw tot landschap, theater, schrijven, altijd tekenen, de beweging van lichamen, beelden en het gezicht. Hij verbindt de dingen met elkaar en komt zo voor elementaire, oude thema's te staan, die ook hedendaags zijn. En het project ontstaat.

Hij studeert in 2018 af met een Master in Architectuur aan de Polytechnische School van Madrid, na een jaar Schone Kunsten en een jaar Architectuur in Tokio te hebben gestudeerd. In 2019 wint hij een wedstrijd en bouwt hij met een vriend het efemere paviljoen in Logroño voor het Festival Concéntrico, in Madrid voor het Goethe-Institut en in Oviedo voor de Noche Blanca. Hij maakt zijn eerste artistieke residentie in het WIELS Museum in Brussel en vervolgt met een ander om een mode- en beeldhouwproject uit te voeren in de Koninklijke Academie van Spanje in Rome.